

УТВРЂУЈЕ СЕ да су на главни претрес приступили:

- заменик тужиоца за ратне злочине Небојша Марковић,
- пуномоћници оштећених Наташа Кандић и Славица Јовановић,
- сви оптужени, и
- браниоци адвокати: Бранкица Мајкић бранилац оптужених Деветака и Девчића, Градимир Налић бранилац оптуженог Радојчића, Војислав Вукотић бранилац оптуженог Крњајића, Бранко Лукић бранилац оптужених Миодрага Димитријевића и Влајковића, Јасмина Живић бранилац оптуженог Перића, Бранко Димић бранилац оптуженог Јосиповћа, Гордана Живановић бранилац оптуженог Јована Димитријевића, Слободан Живковић бранилац оптужених Стојановића и Бачића, Бранислава Фурјановић бранилац оптужених Косијера и Стевановића, Радослав Шошкић бранилац оптуженог Николајидиса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Адв.СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Судија, ја бих само пре него што кренете, напустио у 11 уз Ваше допуштење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте укључили тај микрофон.

Адв.СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Ја бих уз Ваше допуштење у 11 напустио, а мењала би ме колегиница Живановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду.

Адв.БРАНКО ДИМИЋ: Ја бих изашао у 10,45, колега Лукић ће ме мењати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега Лукић, добро.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес ОДРЖИ.

Претрес је јаван.

Главни претрес СЕ НАСТАВЉА у 09 часова и 37 минута.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА ИСПИТИВАЊЕ СВЕДОКА

КОНСТАТУЈЕ СЕ да се испитивање сведока Анастасије Будински врши путем видео конференцијске везе успостављене са Жупанијским судом у Вуковару у присуству судије Јадранке Курбел и судијског помоћника Вишег суда у Београду Наде Трипковић.

СВЕДОК АНАСТАЗИЈА БУДИНСКИ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дobar дан госпођо Будински, да ли нас чујете?

Сведок АНАСТАЗИЈА БУДИНСКИ: Дobar дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми Ваше податке, име оца?

Сведок АНАСТАЗИЈА БУДИНСКИ: Име оца Антоловић Живко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По занимању сте?

Сведок АНАСТАЗИЈА БУДИНСКИ: Сад умировљеница, била радница.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, где живите?

Сведок АНАСТАЗИЈА БУДИНСКИ: Илача.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Година Вашег рођења и место рођења?

Сведок АНАСТАЗИЈА БУДИНСКИ: 1951. годиште у Ловасу рођена.

Сведок АНАСТАЗИЈА БУДИНСКИ од оца Живка, рођена 1951. године у Ловасу, са пребивалиштем у Илачи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу Вам прочитати имена и презимена оптужених па ћете Ви рећи да ли Вам је неко род, да ли сте са неким у завади: Љубан Деветак, Милан Девчић, Милан Радојчић, Жељко Крњајић, Миодраг Димитријевић, Дарко Перић, Радован

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 26. новембра 2010. године

Влајковић, Радисав Јосиповић, Јован Димитријевић, Саша Стојановић, Драган Бачић, Зоран Косијер, Петроније Стевановић, Александар Николајидис?

Сведок АНАСТАЗИЈА БУДИНСКИ: Нисам с никим у завади, а нико ми није ни у родбини.

Са оптуженима несродна, није у завади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бићете госпођо Будински саслушани као сведок оштећена, дужни сте истину да говорите, давање лажног исказа је кривично дело, Нисте дужни да одговарате на поједина питања уколико би себе или неког свог блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Пре него што кренете да дајете исказ положићете заклетву тако што ћете понављати ове речи које ја изговорим. Заклињем се.

Сведок АНАСТАЗИЈА БУДИНСКИ: Заклињем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу о свему.

Сведок АНАСТАЗИЈА БУДИНСКИ: Да ћу о свему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што пред судом будем питана.

Сведок АНАСТАЗИЈА БУДИНСКИ: Што пред судом будем питана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорити само истину.

Сведок АНАСТАЗИЈА БУДИНСКИ: Говорити само истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

Сведок АНАСТАЗИЈА БУДИНСКИ: И да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

Опоменута, упозорена, а након полагања заклетве изјављује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред Вишим судом у Београду води се кривични поступак против ових четрнаест лица које сам Вам прочитала због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва. Предмет оптужбе је страдање шездесетдевет цивила хрватске националности у месту Ловас у десетом и једанаестом месецу 1991. године, односно предмет оптужбе је страдање цивила у нападу на

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 26. новембра 2010. године

Ловас, затим у овом периоду убиства, телесна повређивања, противзаконита затварања цивилног становништва и страдање цивила у догађају на тзв. минском пољу. Испричаћете суду да ли сте у овом периоду Ви били у Ловасу, ко је Ваш тамо страдао, уопште сва Ваша сазнања у вези овога што је предмет оптужбе. Изволите.

Сведок АНАСТАЗИЈА БУДИНСКИ: Хвала. Па ево овако отац ми јесте настрадао, то је већ познато, али ја сам 02.10. већ била у Рапцу, а нисам у Ловасу била тако да не могу рећи ништа, стварно не могу рећи ништа, мени је жао и ја бих волела нешто рећи али не могу јер нисам уопће била близу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате неких сазнања после тога од мајке, од брата, на који начин шта се то десило?

Сведок АНАСТАЗИЈА БУДИНСКИ: Па ја имам сазнања од њих али ја то сад не знам све точно препричати јер то је сад већ и дуго било. Ја сам гледала преко телевизије кад су из Илока били излазили и то сам на телефон чула да ми је отац погинуо, а кад су мама и брат изашли онда сам ето од њих чула како је он прошао и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте нам то што сте чули од мајке и брата.

Сведок АНАСТАЗИЈА БУДИНСКИ: Па брат ми је причао да су дошли, а не ја сад то стварно не знам ко је дошао, ја то Вама не бих знала рећи и да су га тукли код куће и пред мамом и одвели су га, одвели су га у Ловасу тамо у центру где је то већ било и тамо је њих било десет, ето он је једини преживио, шта су с њиме радили то ја не могу рећи, ја то не могу све препричати. То је он већ сам препричао, он је ту био и препричао је све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добар дан госпођо Будински, Бранкица Мајкић адвокат бранилац оптуженог Љубана Деветака и Милана Девчића. Ја бих само ради појашњења Вашег сведочења, како се зове Ваш брат?

Сведок АНАСТАЗИЈА БУДИНСКИ: Антоловић Ђуро.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Мајка Марица Антоловић, је ли тако?

Сведок АНАСТАЗИЈА БУДИНСКИ: Да, да.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: И од њих имате сва сазнања у вези са догађајима у Ловасу?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 26. новембра 2010. године

Сведок АНАСТАЗИЈА БУДИНСКИ: Да.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро, хвала Вам пуно, немам више.

Сведок АНАСТАЗИЈА БУДИНСКИ: Молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље од бранилаца. Нема нико питања. Од оптужених? Нема нико питања. Пуномоћници? Немају питања. Добро гопођо Будински захваљујемо Вам се што сте се одазвали.

Сведок АНАСТАЗИЈА БУДИНСКИ: Молим.

Довршено сведочење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се одјавимо са Жупанијским судом у Вуковару. Пошто је овај сведок следећи Петар Лемуновић, речено му је да дође у 11 часова, он ће доћи овде у суд, онда ћемо до 11 да направимо паузу па да наставимо.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Главни претрес СЕ ПРЕКИДА у 09 часова и 45 минута и биће настављен у 11 часова.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Главни претрес СЕ НАСТАВЉА у 11 часова и 01 минут.

СВЕДОК ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок, можете да га уведете. Изволите.

Адв.ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Уз Ваше допуштење напустила бих главни претрес у 12 часова и 30 минута, адвокат Вукотић би ме замењивао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду је. Само да констатујемо.

Констатује се да у наставку главног претреса адвоката Слободана Живковића мења адвокат Гордана Живановић, а адвоката Бранка Димића мења адвокат Бранко Лукић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дobar дан. Господине Лемуновићу Ваши подаци, име оца?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Мирослав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По занимању сте?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: А сад гумарац, виноградар, подрумар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Адреса?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Ловас, С.С. Крањчевића 63.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Година рођења?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: 1956.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Место рођења?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Сотин.

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ, од оца Мирослава, рођен 1956. године у Сотину, са пребивалиштем у Ловасу, С.С. Крањчевића бр.63.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу Вам прочитати имена и презимена оптужених па ћете рећи да ли сте са неким у сродству или завади: Љубан Деветак, Милан Девчић, Милан Радојчић, Жељко Крњајић, Миодраг Димитријевић, Дарко Перић, Радован Влајковић, Радисав Јосиповић, Јован Димитријевић, Саша Стојановић, Драган Бачић, Зоран Косијер, Петроније Стевановић, Александар Николајидис?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Није нико.

Са оптуженима несродан, није у завади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бићете саслушани као сведок, као сведок сте дужни истину да говорите, давање лажног исказа је кривично дело.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 26. новембра 2010. године

Нисте дужни да одговарате на поједина питања уколико би себе или неког свог блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Пре него што кренете да дајете исказ положићете заклетву понављајући ове речи које ја изговорим. Заклињем се.

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Заклињем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу о свему.

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Да ћу о свему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што пред судом будем питан.

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Што пред судом будем питан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорити само истину.

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Говорити само истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: И да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

Опоменут, упозорен, а након полагања заклетве изјављује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред Вишим судом у Београду води се кривични поступак против ових четрнаест лица због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва. Предмет оптужбе је страдање шездесетдевет цивила хрватске националности у месту Ловас у десетом и једанаестом месецу 1991. године односно предмет оптужбе је напад на Ловас и страдање цивила у нападу, затим убиства, телесна повређивања, противзаконита затварања цивила у том периоду и страдање цивила при догађају на тзв. минском пољу. Испричаћете суду шта је Вама у вези овога што је предмет оптужбе познато, ко је Ваш страдао у овим догађајима, да ли сте Ви у то време били у Ловасу, уколико нисте били од када нисте били, све што Вам је познато у вези овога.

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете да седнете ако има ту столица и боље ћемо Вас чути и само повуците овако тај микрофон.

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Овако почећу од петог мјесеца после оних догађања у Борово селу, шта ја знам, како је то већ ишло. И код нас су формиране неке биле страже тако да се види ко улази, ко

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 26. новембра 2010. године

не улази, да не би било неких ексцеса других тако да сам ја једно петнаестак дана разводио стражу, има неких пет-шест дечки који су ишли. Ту где сам ја разводио ту је био пункт код гробља, у том дјелу смо становали па смо тако формирали да је ближи кући ко има. После тога кад се ишло на стражу ишло се у мјесну заједницу, онда је била мјесна заједница, оданде се кретало, шта ја знам, задужиш ако је била пушка ишла је бар једна, добро ја сам имао своју, ја сам ловац. Ови што су ишли имали су једну пушку, напишеш тамо задужио пушку и шта ја знам, три-четири метка и идеш. Кад се враћаш опет раздужиш, водила се била биљежница и кажем тако сам ја једно десетак дана сам то разводио и онда оформит код нас, онда једно време нисам и онда је оформита гарда се створила, Збор народне гарде и ја сам отишао у шестом мјесецу, половица шестог мјесеца отишао у гарду, то је тамо близу нас десетак километара «ОРА» тзв. и тамо сам био до 25.08., онда су нас авијација тукла. Ја сам био повређен тако да сам ишао за болницу овамо-онамо, враћен кући на кућну његу, тако да више нисам ишао тамо. Док у међувремену, ја сам долазио са те «ОРЕ» кући кад сам имао слободну смјену, био сам одредит за везу, ја сам долазио кући и сваки пут сам наишао у опћину, ту мјесну заједницу у просторије, увек је тамо било неких наших, али у то вријеме је било и организирана као чуварска служба ради паљења жита, то је сваке године, а ево и сада како смо се вратили исто је то увек, сад је ватрогасно дежурство стално ако нешто буде да се може јавити. Ту су претежно били баш старији ти људи онако то су већ малтене умировљеници били јер који су радили нису губили дан због тога, сезона је посла. Па баш оно између осталог био је Илија Радојчић, њега сам често видио у смјени, њих су двојица била, Иван Краљевић они су често били. То говорим баш за њих двојицу зато што било је приче ту како је било наоружаних у Ловасу и да је страшно било пуно, они су могли знати јер имали су увид у ту биљежницу како се раздуживало и шта је. Тако ето кажем да сам долазио, то је трајало тамо до једно почетка осмог мјесеца кад је завршена жетва и то се исте службе укинуле. Кажем ја сам долазио често, е кад је дошао тај 25.08. кад су нас авиони изракетирали ја сам отишао у болницу, имао сам повреду ребара и краљежнице, баш ме неки доктор Србин је, Манојловић, чујем да и сад ради још тамо и он и његов син да су остали у болници радити преко рата и све и послали ме кући на

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 26. новембра 2010. године

кућну његу јер имао сам напукнуће ребара и нисам смео да се крећем, како ми је рекао да не бих плућну марамицу повредио онда ћу заглавити болницу. То кад сам се вратио кући у Ловас, ја сам једно петанест - двадесет дана морао мировати јер нисам могао право ни јести, правио сам ону лежаљку с којом се на море иде па сам је некако смотао да ми буде комотнија за лежат. Тада нисам баш имао шта се дешавало у том. Е иза тога, кад сам већ мало приздравио кад сам могао кретати се, е онда сам ишао по селу, то смо ходали јер већ је и струје било нестало, нисмо имали струје али смо имали неки агрегат који је радио тако да може и вода преко дана да буде, пуштало се сат-два воде ако има ко за свиње да се може нашалтовати и то. Телевизију смо гледали, дневнике и то било је спојено, зато је било у опћини горе, е онда је дошло то вече, ти преговори, договори, већ како је ишло то о том оружју да се врати, не врати, како је то ишло. Ту сам већ мало о том нешто знао, тако да је, е сад ја сад точно не знам, негде па око, пао је Товарник 21.-21.09. било је, дио мјештана је ко је хтио евакуиран за Илок јер се бојало то да ће бити неки напад и тако да су отишли али то је па пола отишло, пола није. Тамо су били једно два дана и онда су се вратили назад. Е онда су били ти састанци са војском, ово, оно, враћање тог оружја, како шта. Ја сам био још пар дана и само знам да ја сам предао полицији илочној две пушке сачмарице и један пиштољ што су мјештани предали. Наишла је полиција, то је већ било предвече, е сад ту негде 27.-ог ја мислим да је могло бити, они су наишли, ја их зауставио, шта имате, реко две пушке, имате пиштољ то носите и они су то однели. Возао сам се релација Илок-Ловас да видимо шта се дешава тако да сам ја, као неће бити никако организоване одбране тако да сам ја, брат мој и још нас четири-пет, један из Илока, један из Нијемаца који је био ми смо кренули у пробој, неће бити ништа, ми смо тамо крај Илаша прошли између Товарника, кад је Товарник пао Илача је пала, прошли смо крај самог Товарника иза задњих кућа и за Нијемце, так да смо дошли у Нијемце ујутру негде око четири сата. У Нијемцима смо били тамо једно два сата, три, онда су нас превезли за Жупању, из Жупање смо ми отиши за Загреб сви, ови су једни отишли, раширили смо се тамо где је ко, ја сам остао у Загребу седам-осам дана тако да више нисам знао шта се дешава ту. Да бих се ја вратио назад, као треба бити неки пробој за Вуковар, ја сам се вратио,

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 26. новембра 2010. године

међутим од тог пробоја није било ништа, баш ето на сам пад Ловаса био сам можда зрачне линије десет километара од Ловаса. Тако да ето кажем то је све, е сад ово остало та збивања која су била то сам слушо кад одем у Загреб, овамо кад сам отишо у Осијек у војску, е онда се има оно кад смо слободни за Загреб одем имали смо тај влак и то нисмо ни плаћали карте ни ништа јер ми је још сестра остала у Вуковару и нећак и зет, али добро, чуо сам да ми је зет погинуо, а овај један нећак он је изашао с првим конвојом из Вуковара он је био рањен, њега сам нашао у болници. Тамо сам ја често ишао за Загреб да неке новости се чују и кад је Вуковар пао, кад ми је сестра изашла ван с њом сам био, међутим нећак ми је завршио у Митровици био је тамо до задње размене, тако да сам ја кажем често ишао, једноставно чујеш како су ови наши излазили из Ловаса, овај прича ово, онај прича оно, шта ја знам, како је било за та минска поља да су ишли тако да ја нисам у томе суделовао али ето кажем то што сам чуо тако од тих наших дечки који су излазили и жена, шта знам, увек се ишло тражити, питати шта се дешавало и тако. Сад кажем све то сам чуо, нисам ништа видио, нисам ништа. Значи чуо сам ако ћемо по томе за то у задруги да су премлаћивани, чак сам чуо шта знам ето да је те тортуре да су биле зато што су имали снимака од ХДЗ-а, прославе ХДЗ-а, добро било је више прослава, није једна била, па онако сам се чисто и запитао у полицији су двојица радила како сам чуо, нисам видио, али вероватно и јесу, Клисурић, Мијо Клисурић он је и сад остао у Ловасу, он је и сад у Ловасу и Сомборац Хрвоје, па ми је мало било чудно, они су иначе се бавили мало и свирањем, на свакој казети су били и они и исто су пјевали што су ови пјевали то су пјевали и они е сад ови су прошли што су прошли, а они су чак унапређени да су наводно, како чујем, да су приводили, да су били при полицији, па ми је то било мало чудно. Чуо сам још једно да је браћу Павлић да није оно точно пуцање са кровова тамо од прека шта ја знам, већ да је њих Мирко Рудић привео, тај Мирко Рудић он је сад мислим у Ловасу, Ловашчанин је, али у Вуковару ради и живи, то сам чуо за њих, е сад ови што су ишли на минско поље ето и ти дечки што раде био је ту Шелебај, Лукетић, Шимуновић, ти дечки што радимо заједно на послу па прича стоји, али из Загреба исто ови што су ишли шта ја знам, Шелебај да је ишао добовати, обавијести давати, читати, да је у тој колони био овај Кресојевић Илија и Рендулић

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 26. новембра 2010. године

Милан «Бува» звани, да су они били тамо. Шелебај ми је причао како су морали са грицкалицом за нокте да су морали сећи ону жицу од мина, да су наређивали с пута, шта сам још чуо, е то кад су ишли на послове којекакве што су били да раде, да их је пратио наоружани један војник, ту да је био ето Мирко Дражић који је ето и сад у Ловасу, ено ради у задруги код нас тамо, ништа му не фали, нико ништа га не провоцира ни ништа. За кога сам још чуо да је био, да чуо сам да је био у задруги исто од Ловашчана Новаковић Мига Миодраг, чак ми је његов отац кад смо дошли, тамо су неке ствари од тетке биле код њега па сам рекао да то донесе, од ћаће његовог, он и још један су донели то па су дошли тамо код мене и попричали смо. Милорад ми рекао ћаћа његов да он има «паповку» задужену, ја мислим да је он био чак малољетан у то време, питао сам га шта је с «паповком», каже предао је властима нашим кад смо дошли да је предао пушку, е он више није у Ловасу али је у Вуковару тамо негде на Глушцу. Ког још сада, углавном чуо сам ето то да су ишли на mine, да су страдали, од мојих што сам чуо и од ових и ово сад друго ето, Ви знате да сам ја био пар пута овде у публици и то сам нешто чуо па да чисто Девчићу мало то рекао, он је рекао да су сви протерани из Ловаса Срби који су, у Ловасу сад има њих једно седам-осам, можда фамилија или тако, а ово све што је отишло то се враћа стално и неки Милан и Рајко Ловрић они су отишли тамо према Новом Саду, ето сад кад је било ово Сви Свети 01.11. видио сам их да дођу на гробље тако да није то точно да су они отјерани, сви који су отишли ти се и даље враћају, комуницирају са свима Ловашчанима, нико им ништа није ни приговарао и то тако да то не стоји што је он рекао. Углавном ето кажем живи се, шта знам, ето раде и ти имаш два-три Србина у Ловасу који раде, из Опатовца има, они можда знају, Кордић онај исто је осто ту за време рата, исто ради тако да није било никакве тортуре како они кажу, а ето кажем чуо сам за то премлаћивање и у задруги и кад се ишло доље који су били батињани. Иначе ми је матер убијена, моју мајку су убили, а ово друго ако имате још шта, шта бих набацо кад нисам био тамо и ако ме шта питате ја ћу што знам казати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево сада ће странке у поступку да Вам постављају питања. Изволите тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Заменик тужиоца за ратне злочине Небојша Марковић, па да Вас прво питам ово задње што сте поменули да је

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 26. новембра 2010. године

Ваша мати страдала, јесте чули и ако јесте од кога сте чули како је страдала и кад?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Води се 18.10. али ја сумњам да је било то 18.10., неке ја своје радње радим, добро сад датум нећемо, убијена је у подруму јер био сам на обдукцији у Загребу на Шолати кад је то било, са више прострелних рана, то је од доктора са обдукције, међутим у подрум је бачена бомба јер има подрум, није жбукан већ је од цигала оно зидано, није малтерисано, то се точно види ди је куглице, од тога види се где је пала доле ди је кренула из вана је бачено види се удар и бачена је ту и бачено ми је две у кућу одостраг исто се види, још врата склонио сам ено стоји као за успомену, тако да је од прострелних рана убијена, то је обдукцијским налазом решено тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко Вам је причао о томе или сте то само сазнали овако да кажем из поступка?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Па чуо сам од ових сад, ових што су купили мртве да су је нашли доле на самом улазу у подрум.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми да ли сте чули ко је то урадио?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: А причало се и овога и онога, не могу казати точно име, имам неких назнака али боље никог не дирати ако није крив да не би било проблема каквих.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сад ћу да се вратим на овај почетак оно што сте Ви причали о ономе док сте били у селу пре ових догађања. Кажете да су у петом месецу биле те страже почеле, да сте Ви били разводник, да ли се сећате ко је то организовао, како је дошло до тога да се фомирају те страже?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Па, био је неки кризни штаб или неки штаб, шта ја знам ко је то организовао и тако четири-пет пунктова.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Одакле су ти људи били који су сачињавали кризни штаб?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Ловашчани.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Из Ловаса, је ли?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Из Ловаса.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И шта је био задатак тих стража, мало боље да нам објасните?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Задатак је био никакав, било је то да се види ко улази у село, ко не улази, да не би, тамо бар где је мој пункт био то су њиве доле, према Шиду, према Србији. То је било

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 26. новембра 2010. године

само то да не би неко ушао, да не би провокација било, то је већ мало почело њакање, тако да се спречи то, није друго ништа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесу ли имали нека друга задужења да нешто у самом селу да раде ти припадници страже?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Не, они су само на стражи били. Био је формиран као санитет у старој школи, ловачки дом уствари, задњи је био ловачки дом, то је стара некад школа била, доле је био један подрум, јако је добар, сад је још читаво срушено, ту је доктор Качар, он је радио у Ловасу, било је пар тих сестара медицинских, ем су ишле у школу, ем су радиле, оне су ту мало ко радио нешто да се имаду збринути.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми ко је био укључен у те страже, јесу ли били Хрвати, или су били Срби?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Били су Хрвати колико ја знам, сад да ли је био ко, ја мислим да није него су само били Хрвати, јер њих, они су полако избегавали Ловас и то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А, кажите ми Срби из Ловаса, јесу ли остали ту или су напуштали Ловас у то време кад су бивале те страже?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Њих је негде тамо већ крајем седмог, почетак осмог мјесеца, мислим ту негде осми мјесец њих није било, било је ови стари људи, било је ови млађи, не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Ви познајете од ових што су Вам прочитани у оптужници, ова четворица?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Да, Радојчић, Деветак.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Деветак, Девчић, Радојчић и Крњајић?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Да, знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су они у то време?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Нисам их видео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А јесу ли били у оно прво време кад кажете, рекли сте негде почетком осмог месеца су напустиле, тамо у мају кад сте формирали страже, јесу ли били?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Ја мислим да јесу, сад за Деветака не знам, Деветак није ни живео тамо, не знам ни за овога точно Крњајића је ли он био ту или отишао у Борово тамо, нисам сигуран, то не могу казати, не знам, нисам сигуран, али су се виђали, ето Девчић, он је радио у полицији, њега сам мање виђао, он је био у полицији, колико је долазио не знам, а и Радојчић, ја мислим да ни

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 26. новембра 2010. године

Радојчић није био, да се он иселио, да је он био негде на стану у Вуковару, док ови остали мјештани ти млађи они су још били.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, кажите ми кад сте после долазили, кад сте били на тој Ори, на обуци, па сте рекли долазили сте на допуст, да ли су и даље функционисале те страже?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Па, у деветом мјесецу је то још ишло. Е сад, ту негде око пада Товарника 20.-ог, иза 20.-ог то је већ почело шепати, а ја вјерујем негде, мислим да већ кад је оно прво било, мјештани кад су одлазили за Илок да су ту те страже и рјешене.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То сте рекли кад да је било?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: То је био девети мјесец, 25.-26.09., то је већ оно било доста је отишло тамо који се нису враћали, који су и спавали тамо, онда више није имао ни ко да даје страже.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, кажете да су престале?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Па, можда не знам, не знам када сто посто, можда је био неки пункт, можда пред опћином био и шта ја знам, јер ја нисам баш то запамтио. Кажем, већ је било расуло.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми, рекли сте ми да сте предали оружје илочној полицији, ово што сте, где се то одиграло?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: То је оружје било предано у опћину, месна заједница.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: У Ловасу у центру.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И они су дошли оданде из те полиције?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Они су и патролирали тамо, а био је онај договор да се враћа оружје, за пиштољ знам чије је и нешто, чије нема везе, да се не замера с човеком, али две пушке ловачке, не знам чије су, кад су ови нашли ја сам их звао, он је дошао унутра «ево вам то носите» и они су однели.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кад је то било да ли можете да кажете у односу на ово кад су престали?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: 27.-ог најкасније, јер 28.-ог сам отишао, 27.-ог предвече, мрачак се 'ватао, можда 8 сати.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Септембра?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Да, девети месец.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Девог месеца?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Да, да.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 26. новембра 2010. године

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. За записник молим Вас да кажете, пошто нисте поменули, Ви сте рекли за Вашу мајку, али нисте поменули име како Вам се мајка звала?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Аница, Аница, Ана, сад води се по документима овако и онако, Аница, Ана.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И ако сам Вас разумео, јесте ли Ви лично видели у подруму неке трагове?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Да, да трагове и сад још има да је бачена бомба унутра у кући старој, јер тамо нико не живи, у старој кући, њена кућа, стоји по зидовима све.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добар дан господине Лимуновићу, ја сам Бранкица Мајкић, бранилац оптуженог Љубана Деветака и Милана Девчића. Ја бих Вас најпре питала, с обзиром да сте сами рекли да сте пратили суђење овде из публике, да ли Ви можете јасно да одвојите шта сте чули овде у судници и шта сте чули у неком прошлом периоду?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Зато је мало и тешко.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Разумем, зато Вас питам да ли можете или не?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Само ово за што сам рекао да је Девчић рекао да су морали отићи ови Срби што су остали оно кад смо се вратили. Е, сад сам то, ово друго све што сам ја сазнао овако је ван суда, зато и мало ми је незгодно и причати неке ствари које се поклапају кад сам био овде.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро. Ако сам разумела после десетог нисте били, 10.10. нисте били?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: 28.09. сам изашао из Ловаса.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Онда ћу Вас ја питати у овом периоду за који извесно знате шта се дешавало. Кажите ми најпре што се тиче формирања кризног штаба који сте споменули, да ли можете да нам кажете где је било седиште кризног штаба?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: У опћини.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: У општини? Да ли је кризни штаб Ловаса имао координацију са кризним штабом ових других околних места Мохово, Сотин и са Вуковаром на крају?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 26. новембра 2010. године

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Па, претпостављам да нешто је да је нека координација била, не знам точно, али претпостављам да је.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли је било радио везе?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Било је, не знам како се зову, уповка, била је радио станица.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли је кризни штаб, односно његови припадници, да ли су вршили патролирање по селу, кружење возилима обележеним?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Не, само стража што је била, то је све.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли можете да ми кажете отприлике колико је људи било, односно узело учешће у давању стража у селу и да ли су били организовани по водовима?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Не знам, могло је имати једно тридесетак људи ту, а за водове нисам сигуран, ја мислим да нешто је било, не знам, нисам сигуран, не, било је, било је, али то су ти водови, то су биле те групе, па то се звало као вод. Шта ја знам, свако је имао своју групу, каже то је тај вод, ово је онај вод, мислим колико ја знам за то.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли можете да ми кажете ко је био на челу кризног штаба, односно на челу страже да су биле организоване?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: У кризном штабу био је Јоза Милас, ја мислим да је био.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: И да ли можете, ако се сећате, вишој организацији да ли је свака група имала своје лице, с обзиром да сте Ви рекли да сте једном разводили?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Па ја сам разводило страже.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли је свако био одговоран за своју групу коју сте спроводили?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Ма, није то била нека одговорност, само да неко оде, знало је некад бити на брда смена, па ови који су тамо, ове вратиш, е то је тако, обиђеш мало терен да видиш и то је.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Рекосте да се задуживало оружје, да се потписивало?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: То је исто било претежно 90% ловачког оружја, то што су ловци предали нама што су дали на употребу, ко је дао, ко није, неки нису, неки јесу и онда је то тамо стајало, била је једна мала просторија и то је тамо стајало, ти идеш и шта ја знам,

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 26. новембра 2010. године

с почетка је било 3-4 оружја, било је шест група, неко иде без оружја чак.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли се сећате ко је то радио у име кризног штаба?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Нико. То је тамо стајало, ти дођеш само потпишеш се у ону белџежницу, «узео сам две пушке, пет метака» и тако се вратиш назад и оставиш.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А осим ловачког наоружања за које кажете да је било 90%, шта је чинило остатак, односно ко је водио још наоружање?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Неко је имао пиштољ, то се већином ишло у Шид куповати пиштоље, добијала се дозвола за оружје и било је, ја мислим, два карабина, то су била два ловачка карабина, да су обадва била тамо, нисам сигуран, мислим да јесу обадва.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли Вам је познато да је неко имао калашњиков?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Нешто је било говора да ће добити ко је био у причувном саставу, ко се водио у причувном саставу, сада да ли то горе из кризног стожера, неко је добио вероватно, ја мислим да је имао, чак ако није имао, али добро Грчанац је био полицајац, начелник, они су ја мислим добили пар комада ако је било.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли је било зоља?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Не знам, не верујем. У оно време кад сам ја био није било.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Није било?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Не.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро, а кажите ми да ли Вам је позната ситуација везано је, односно блиско, пад Товарника кад сте Ви још у селу да је отет тенк од стране лица, тенк ЈНА од стране лица из Ловаса?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Није отет тај тенк, тај тенк је био напуштен, тај тенк је био у квару, нешто није радило и он је био напуштен моментално. Е сад, да ли је требало још по њега да га одвезу, не знам.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А, да ли Вам је познато да неко од мештана Ловаса, ту је био тенк ЈНА?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Да, да, они су отишли неки дечки, не знам ја који су, отишли, оспособили су га, ту нешто купола није

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 26. новембра 2010. године

радила, не знам разлог који је био, дотерали су га у шуму, тамо су морали сакрити, таман наишла нека колона тенкова, они су скренули у шуму и остали тамо и касније је тај тенк враћен у Илок, не враћен, дотеран у Илок.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Ко ме враћен у Илок?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Не, отјеран у Илок, рекао сам прво враћен, не враћен, већ предан Илоку.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро. А, кажите ми осим Вас, ко је приступио Збору народне гарде из Ловаса?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Па, било нас је једно тридесетак, али пола се вратило, поскидало, можда буде дан, тако да јењало се, не знам сад тачно, не можемо цео Ловас преврнути да бих се сетио колико.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: И кажите ми да ли је у неком периоду пре 10.10. била стационирана једна група зенге у Ловасу?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Било је, али ту је било негде у седмом мјесецу што ја знам, седми мјесец, ја сам отишао за Товарник, они су били ту три-четири дана и то се распало. Е сад, да ли је долазио ко из Илока, не знам, ја их нисам видио, ја их нисам видио.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Питала бих Вас везано за предају оружја. Са ким су били преговори у вези са предајом?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Па, с војском.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А коме је, по Вашем сазнању, предато оружје?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Оружје је донесено у опћину и као доћи ће војска и узмеће оружје, да би нам два пута ишла свега, «јесте ли задовољни», ово и оно, ја сам наишао у опћину, видео сам све то оружје шта је то, наишла полиција, узме да ми и носите.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Је ли Ваш одговор да сте Ви предали полицији Илок, то Вас питам?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Ја сам та три оружја дао полицији.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро, да ли знате за остало наоружање?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Не.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Не знате?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Не знам.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: И да ли Вам је познато у оквиру кризног штаба, опет да се вратим, у ствари најпре пре оснивања кризног

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 26. новембра 2010. године

штаба да ли је било било каквих инцидената у селу Ловас, међунационалних?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Не.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: На то мислим?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: До задњега је било све у реду, чак су имали пар састанака, ја не знам да ли код Ловрића или где се одржао састанак, оно да се издоговара, да се не дира, да нема проблема, да се не праве проблеми, ето до десетог мјесеца добро, никад ником није, радили заједно, ловци били, кућу помагали један другом правити, то је све до десетог.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А, да ли Вам је познато да је постојао један план у оквиру кризног штаба, могу да Вам кажем, план узбуњивања села за случај да дође до неких инцидената и како треба поступати?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Не знам план и функција каква му је била и шта да се ради, нешто је било тог 25.-ог, 26.-ог, кад је била евакуација за Илок, онда смо ишли пробудити те, аутобус је чекао ко ће ићи да и ето то је било, јер се нешто начуло као да ће да буде неки напад и нешто тако. Како су дошли до тога не знам и онда смо ко је хтео ићи, аутобус је чекао за Илок и то су били дан-два тамо мувало се, вратили се и то је било све.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Хвала Вам, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ја сам адвокат Градимир Налић и браним Милана Радојчића. Хвала Вам што сте се одазвали да сведочите. Колегиница је доста исцрпно испитала неке ствари, ја ћу мало да Вас питам још да нешто продубимо. Реците ми молим Вас када сте били колико сте провели времена на Ори и каква је обука тамо обављена?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Е сад, о обуци не бих разговарао, ја ћу Вам казати моје, од 15.06. до 25.08. нас док нас нису авиони избубали, рањен, али смо били једно време повучени у Вуковар јер су нас у три-четири наврата авиони тукли.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А кажите ми молим Вас како је, је ли Вам познато како је та Ора постала уопште Центар за обуку драговољаца?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 26. новембра 2010. године

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: То је било простора, ту се некад у бившој Југославији радна акција је била, то су били виногради и онда радна акција је долазила, омладина и брала грожђе.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А како је то претворено у ово, чијом одлуком је то претворено у центар за обуку, не знате то?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: То не знам.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли је тим центром руководио генерал Росо Анто?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Он је био тамо.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Реците ми да ли је он руководио тим центром?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Он је имао, не знам ко је руководио, тамо је био, он је имао својих тамо двадесетак људи, они су имали своје заповједнике.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Кажите ми колико људи је укупно било, да кажем, у једној смени на Ори?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Било је мало.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Молим?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Мало.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Отприлике ако можете цифру?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: То се промјенило јако пуно људи, али двестотињак, тристотињак ако је ухватило за једанпут да буде људи.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, а реците ми да ли Вам је познато да је у једном тренутку дошао један број Хрвата из унутрашњости Хрватске, из других крајева Хрватске у више аутобуса и ако се сећате отприлике у колико аутобуса је дошло?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: На Ору није.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: На Ору није?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Ево ја ћу Вам казати, на Ору је дошло два Хрвата из Кукујеваца.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: У време кад сте Ви били?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: То је крајем шестог, иза Петрова, значи 29.-ог је Петрово, они су требали бити ухапшени у Кукујевцима, јер овај један је извадио заставу хрватску и отишао код сусједа на пиће, исто је био Петар имендан и дошао овај каже да се купи, да га полицији чека у кући и он је преко њива, он је отишао и они дошли.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 26. новембра 2010. године

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А кажите ми молим Вас ко су били инструктори, да ли се сећате, ту на Ори? Јесу ли то били ти људи генерала Роса?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Не, они су имали своје извиђање.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А ко су?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Они су имали своје, заповједник вода и шта ја знам, заповједник чете.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А ко је био заповедник вода и чете, сећате ли се?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Сећам, али нећемо о томе.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Не желите да одговорите?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Не, то не.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Реците ми молим Вас каква врста обуке, то сте одбили такође да нам кажете, зашто, је ли то нека обука?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Обична једна пешадијска обука.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: То просто није нешто што би било за скривати или тако?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Ништа специјално, ништа.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А је ли вршена обука за упад у позадину непријатеља или вођен такав курс?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Не.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Је ли водио један бивши легионар, сећате ли се тога?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Сјећам, али није то. Он је, кажем, он је имао своју екипу, који су дошли, они су имали свој посао, ми свој.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Кажите ми молим Вас, шта се десило после напуштања тих простора Соре, или Оре, после тог гранатирања Ви сте рањени, а шта се десило са тим полазницима обуке којих је у том тренутку било пар стотина, шта се с њима десило?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: У селу су нас једно два пута, три рекетирали, али нису гађали циљеве где смо ми били, већ около те зграде, јер то је пољопривредно добро једно велико. Е, онда мало после тог другог или трећег гранатирања се повукло за Вуковар, само је остала, ја сам дошао на везу, веза је остала комплетна и ишло је као стража мислим двадесетак људи, а ово је друго отишло за Вуковар и више није долазилона Ору, само смо ми ту били ето до тог 25.-ог. Е, онда је баш погођено, разорено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ког, 25.08?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 26. новембра 2010. године

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: 25.08., да.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Како сте Ви били обучени, јесте ли имали униформу?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Шарену униформу, ознака зенге.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Где сте добили ознаку и униформу и исказницу, где сте то добили, ту на Ори или раније?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: На Ори.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Јесте ли на Ори задужени били неким оружјем?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Ја јесам, имали смо оружје.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Калашњиков, је ли?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Да.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Јесте ли имали уз калашњиков још неко лично наоружање Ви лично?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Ја сам имао свој пиштољ, баш мој.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Носили сте га?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Да, и сад га имам.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Реците ми молим Вас да ли је једна група тих, да кажем, полазника курса тог на, или како га зовете већ, на Ори по бомбардовању дошла у село Ловас у састав IV вода одбране Ловаса?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав IV вод, ко је рекао IV вод обране Ловаса?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ја сам рекао да су постојали водови и утврдили смо из ранијих исказа неких сведока да је постојало четири вода.

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Ја сам рекао не вод класично што ја знам, класични вод је та група се водила, по томе је ишла.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Него?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Па кажем, група једна од десетак људи, то је био вод, јер за вод треба тридесет људи, четрдесет.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. Јесу ли ти са Соре дошли и оформили вод ту један који је био вод ако можете да се сетите?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Колико ја знам не.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Не, а шта је било са Ловашчанима са Соре кад је то пуцало?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Сви су отишли за Вуковар.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Како су отишли за Вуковар?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Транспортрани су камионом.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 26. новембра 2010. године

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ко их је транспортовао?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Наши из Вуковара дошла је екипа, имало је и тамо камиона, пребацило се за Вуковар.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. Је ли Вам познато.

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Али то је још у седмом месецу, значи у осмом месецу је било нас двадесетак, 21, ето.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли познајете господина Цирбу?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Да.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли је господин Цирба био ангажован у кризном штабу у Ловасу?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Ја мислим да је, не знам.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Знате ли можда да ли је господин Цирба био у униформи у то време и да ли је био наоружан и чиме?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: За униформу не знам, а наоружан можда је, али он је исто био ја мислим причувна полиција.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А кад смо већ код тога, реците ми када су масовно почеле да се издају легитимације причувне полиције, односно резервног састава полиције Републике Хрватске ако је било, ако Вам је познат такав догађај, он је историјски описан, мислим просто?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Не, ово прије рата '91. за то не знам, а знам.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А колико је било, Ви сте рекли да је око тридесетак Ловашчана било у Збору народне гарде, а колико је Ловашчана било у причувном саставу полиције?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Кад сад мислите, прије пада Ловаса или после пада?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Пре пада Ловаса?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Па не знам, пет, шест, не знам.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Јесу ли они имали исказнице које су им омогућавале да носе дуге цеви?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Нисам видио.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Реците ми та илочка полиција, видимо да је свраћала, Ви сте њима предали оружје, да ли можете да ми кажете да ли је Вама било познато шта је договорено између представника села и ЈНА приликом тих преговора?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Онако набацано да ће се као вратити оружје.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 26. новембра 2010. године

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ко ме да ће се вратити оружје?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Војсци.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А зашто сте Ви онда господине предали илочној полицији?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Нисам хтео војсци.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А да ли је та илочка полиција у саставу МУП Републике Хрватске независна?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Онда је носила наше обележје.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. А, реците ми је ли било тих илочких полицајаца смештених у школи у Ловасу и колико су провели ако су били у Ловасу тамо временом?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Ја не знам да кажем оно од 25.08.1991. године кад сам био рањен, ја сам једно петнаест, а можда и који дан више, нисам никуд мрдао из куће јер нисам могао да ходам.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. Реците ми, Ви сте отишли, ко је остао у Ловасу од Ваше родбине осим мајке покојне?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Од ове ближе родбине нико.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А реците ми молим Вас, је ли госпођа Ружица Рупчић Ваша рођака?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Сестра.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Сестра је Ваша?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Али она је у Вуковару била.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Она је била тад у Вуковару?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Она је становала у Вуковару.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Реците ми да ли је она из Вуковара некуда морала да оде и сећате ли се када је отишла?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Пад Вуковара кад је био.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Пад Вуковара? По паду Вуковара је она отишла, је ли тако?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Да, оно аутобусима, евакуација.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Е, сад ми реците овако. Ви сте користили реч пробој да сте са неколицином тамо.

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Изашли.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Јесте ли кад сте кренули у тај пробој, јесте ли Ви понели са собом оружје?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Ја сам имао пиштољ.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Пиштољ? А шта сте урадили с калашњиковим, онај што сте га задужили?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 26. новембра 2010. године

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Калашњиков је уништен кад су нас задњи пут авиони рекетирали.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Оштећен у гранатирању?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Уништен.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Уништен.

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: У десет секунди да нисам изашао и ја бих отишао, баш је директно погодио.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А реците ми ови Ваши пријатељи с којима сте кренули, ови суседи, јесу ли они били наоружани?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Не сви.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Не сви?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Не.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А ко је био можете ли да се сетите од тих људи по имену?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Нећу да Вам кажем, нећу Вам одговорити на то питање.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли је био Ивица свирач?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Је.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Је ли Ивица свирач био наоружан?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Није.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А је ли био у униформи господин?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Нико није био у униформи.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ни Ви?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Нико.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А где је остала Ваша униформа ова са том значком што сте рекли да имате, шта се с њом десило?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Њу сам пресвукао у болници кад сам ишао на преглед јер је била подерана.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Не разумем. Нисте другу задужили?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Не, ја више нисам улазио у састав тамо, него сам ишао на кућну негу и више се у Вуковар није могло ићи, ови се завуку, а Вуковар је био блокиран.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Реците ми, Ви сте рекли да сте неких пар недеља, или десетак дана, седам дана, није битно, разводили стражу ове тамо до гробља, је ли тако? Реците ми молим Вас, какав је задатак имала стража у случају да наиђе непознато лице, шта је стража, да ли је постојала некаква наредба страже, односно задатак

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 26. новембра 2010. године

страже и ко је то задатак стражи саопштавао, да ли разводник или је стража добила раније некакву писмену?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Па то је вероватно прије неки договор био ја то исто више не знам, то има да види ко је, да ли је мјештанин Ловаса, да ли није, да ли је неки странац, да не буде неке.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, они су имали задатак да виде или да зауставе?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Да виде ко је.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А шта ако је неко кога они не познају, кога је требало зауставити, реците молим Вас?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: А никог, само евидентират.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А што су онда носили оружје, да ли евидентичари носе оружје?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Па било се целу ноћ тамо, да имаш неку сигурност, не знаш ко ти може доћи, неки провокатор и шта ја знам.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. Кажите овај руп, какав је то уређај?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Ја мислим да је то руп, ја се не разумем у то.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Како је изгледао, можете ли отприлике да нам га опишете овако?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Зелени неки.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Правоугаона, зелена кутија, метална или тако, висина отприлике 45-50 цм, је ли тако?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Да.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли је то војна станица реците ми?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: По боји је, само што се она није користила толико.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А ко је вама дао војну станицу, вашем кризном штабу?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Не знам. Не, не, то је било на Ори испочетка, ја сам био на Ори на вези.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А у Ловасу да ли је било, питала Вас је колегиница, рекли сте да је било везе у Ловасу, радио-везе?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Да, било је.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А која врста радио-везе је коришћена у Ловасу?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 26. новембра 2010. године

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Ја не знам, кад смо узимали ове за противградну, ове станице што су биле.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Хоћете да кажете да ли су то можда били аматерски радио?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Па то што се сад јавља овако да се пуца у облаке, лед кад буде, а сад не знам можда је била још једна ова станица.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А кажите ми молим Вас, да ли Вам је познато име Марчеп Томислав?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Мерчеп.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Мерчеп, извињавам се.

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Је.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли је он био на челу Кризног штаба Вуковара у време формирања Кризног штаба Ловаса?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Он у Вуковару је био, а сад не знам кад је точно формиран, али горе је био у ТО тамо горе у Вуковару.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А реците ми 204. вуковарска бригада да ли Вам је то познато?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Је.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Каква је то јединица да ли можете да нам објасните?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: То је формирано у рату.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Формирано у рату? Јесу ли Ловашчани улазили у њу и да ли је постојала такозвана ловашка сатнија?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Не, у Вуковару није, већ сви су пали под ту после ЗНГ-а, Збора гарде, онда све то се водило на 204. и ови погинули и ово све вођено на 204. и ко је био припадник и ко није, али погинуо је, то је тако неки закон изашао да им се да материјална помоћ нека и он је 204., није ни мирисао 204. нити је знао уствари ни за војника.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А реците ми ово кад сте ишли у пробој, па сте стигли до Нијемаца, па рекли сте «после су нас пребацили до Жупање». Ко вас је пребацивао и чиме?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Па ништа, исто имали тамо нека устројења, тако један штаб и они су ме пребацили.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Чиме?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Комби, шумарски комби је био.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 26. новембра 2010. године

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А, кажите ми, сећате ли се можда у Ловасу да ли сте поред овог санитета тамо, односно ту, да ли је постојало и једно кеди возило на коме је писало ХДЗ? Шта је писало, зенге. Пардон, извињавам се.

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Ја не знам, ја га нисам видео. Можда док нисам био тамо да је нешто ишло.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Реците ми, рекли сте да сте на дан пада Ловаса сте се вратили у пробој блокаде Вуковара. С ким сте се вратили, у саставу које јединице или како?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Једна екипа из Загреба, није ништа везано са Вуковаром, не.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро.

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Био сам једини ја из Ловаса.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Реците ми, овај подрум у коме је страдала Ваша покојна мати, колики је тај отприлике простор, Ви кажете да има и данас трагова гелера?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Па једно четири са три, тако.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Четири са три?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: То је мали подрумчић где стоје ствари.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А реците ми јесу ли и зидови и плафон и подови или само нешто од тога засути гелерима, где се виде ти трагови, где се налазе?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: По зиду околу, то је циглом зидано, није жбукано, ни кречено, ни ништа, виде се оштећења, тачно се виде куглице, а видело се и доле, то је сад поравнато, видело се и доле где је бачено.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Где је експлозив, је ли тако, где је ударила?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Да, да.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро.

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Јер од улаза како је бачен, тако да су гелери ишли, те куглице су ишле напред, значи.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ово кад сте ишли на Шолту тамо на ту обдукцију и остало, да ли сте Ви лично гледали мајчине остатке или Вам је само пренето да су код ње прострелне ране нађене?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Биле су фотографије.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Фотографије? И то се видело на фотографијама?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: И њене ствари.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 26. новембра 2010. године

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Јесу ли фотографије, извините што Вам по томе чачкам, знам да је деликатно, јесу ли фотографије биле у боји или црно-беле?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: У боји.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А да ли се сећате да ли је био и видео снимак ексхумације?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Нама није показано.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Хвала.

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Ал' сам ја био са овима дечкима који су ишли на ексхумацију кад смо се враћали у Винковце.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. Рекли сте ово кад су се осетила та некаква напетост и остало, рекли сте да су формиране страже и на питање господина тужиоца рекли сте да су биле оне једнонационалне. Зашто су оне биле једнонационалне? Да ли Вам је то познато?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Не.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Није Вам познато? Јесу ли Срби.

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Ни наши нису сви хтели ићи, ко је хтио ић, није ником било наређено сад ти мораш, ти, ти, ти, ко је хтио тај је ишао.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ја се извињавам, само секунд још пошто је заиста важан сведок. Реците ми, Ви данас први пут сведочите о овом доживљају, догађају пардон. Нисте ли раније негде давали?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Не.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А овај, Ви знате већ дуже време да се овај поступак води, видим били сте и присутни кажете пар пута. Јесте ли Ви изразили захтев, овај жељу да сведочите овде или Вас је неко овај.

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Не, добио сам из Загреба позив.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Из Загреба сте добили позив? Хвала Вам најлепше.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље од бранилаца? Има ли неко питања? Нема. Од оптужених? Изволите.

Опт ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добар дан господине Лемуновићуј, оптужени Љубан Деветак. Реците ми молим Вас да ли познајете Амбринац Антуна?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Да, сусјед је код мене.

Опт ЉУБАН ДЕВЕТАК: Значи, близу станујете?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 26. новембра 2010. године

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Да.

Опт ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да ли Вам је познато кад је тај човек напустио Ловас 1991. године и да ли је напустио 1991.године?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Напустио је, био је доле да ли Ријека или Опатија.

Опт ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да ли Вам је познато.

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Не знам датум кад је дошао овамо, али знам да се вратио убрзо назад.

Опт ЉУБАН ДЕВЕТАК: Јел се сећате које године или знате из разговора с њиме кад се вратио?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Разговарао сам с њим на Крку, сад кад је отишао ја не знам, чекај мало само. Ја мислим да је прошла Нова година кад је отишао, али нећу тврдит, само знам кад је отишао јер сам јавио тамо у Загреб да је ујак отишао.

Опт ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добро, хвала. Да ли сте лично познавали браћу Воркапић Милорада и Воркапић Милу званог «Шиља»?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Да.

Опт ЉУБАН ДЕВЕТАК: Овај, јесте ли знали ко је жена, супруга од овога Шиље?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Да.

Опт ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да ли је то сестра од Лукетића Антуна?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Антон, да.

Опт ЉУБАН ДЕВЕТАК: Односно кћерка од Адама брице.

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Брице, да.

Опт ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да ли Вам је познато да су њих двоје напустили Ловас пре 10.10.? Наиме, још у лето 1991. године, иако су мешовити брак?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Ко да је напустио, Шиљо?

Опт ЉУБАН ДЕВЕТАК: Шиљо и његова жена Катица заједно са децом.

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: То не знам, не знам, не знам.

Опт ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добро, хвала. Да ли сте знали Миљковић Милана и његову супругу Аницу?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Да, била ми учитељица.

Опт ЉУБАН ДЕВЕТАК: Исто мешани брак је ли тако?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Да.

Опт ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да ли Вам је познато да су они пре 10.10. напустили Ловас?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 26. новембра 2010. године

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Чуо сам да су отишли у Бачку, е сад дал, чуо, она је из Бачке.

Опт ЉУБАН ДЕВЕТАК: То пре него што сте отишли, наиме у другој половици деветог мјесеца, пре него што сте отишли преко Нијемаца за Хрватску, да ли сте овај, из Ловаса чули да се догађа нешто у Вуковару у смислу бомбардовања, гранатирања, да ли се то чуло? Просто.

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Чула се пуцњава и авиони кад су летели, све, то није далеко.

Опт ЉУБАН ДЕВЕТАК: Знали сте да постоји у Вуковару оружана активност, односно рат, је ли тако?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Назваћемо рат.

Опт ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да ли сте то схватили као растављање завађених Срба и Хрвата у Вуковару мештана?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Не баш.

Опт ЉУБАН ДЕВЕТАК: Молим?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Ја особно не.

Опт ЉУБАН ДЕВЕТАК: Питам Вас за особно мишљење.

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Јер кад су почели први пут тучу на Вуковар, онда су нас завршили на том коридору, и онда се већ знало и видео сам снимак Вуковара где су га тукли.

Опт ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ви сте знали, били свесни тога да се завађени Срби и Хрвати на тај начин не могу раставити јел тако?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Па не, видио сам кад сам ишао из болнице овамо да је Вуковар био почет рушит, да су зграде тукли, у центар тамо код болнице и окол, да је већ било оштећених зграда.

Опт ЉУБАН ДЕВЕТАК: Моје питање је да ли сте били свесни тада тога да се завађени Срби и Хрвати на такав начин не могу раставити? Граната кад падне, међу тих, погибају и једни и други јел тако?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Зна се ко шаље гранате.

Опт ЉУБАН ДЕВЕТАК: То знамо и један и други.

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Једино ови Црногорци када је речни ток био под, па изгинули, тако и ово, ово је друкчије мало било.

Опт ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да ли сте Ви знали да гранатирање врше снаге Југословенске народне армије?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 26. новембра 2010. године

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Не. Онда нисам, нисам био тамо, нисам видео, само знам за авионе, то је било, авион ЈНА, није нико приватник био.

Опт ЉУБАН ДЕВЕТАК: Јесте знали чији су авиони? Да ли су страни или ЈНА авиони?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Имају ознаке ЈНА.

Опт ЉУБАН ДЕВЕТАК: Е хвала.

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Летели су педесет метара више главе.

Опт ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да ли сте Ви некада пролазили из села према главној цести, па с десне стране је погон «Борова» јел тако?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Да, да, пре економије.

Опт ЉУБАН ДЕВЕТАК: Јесте, пре економије. Па јел знате да ту има десно крај самог погона пут који води до такозваног воћњака.

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Ковачи.

Опт ЉУБАН ДЕВЕТАК: И Ковача. Најприје Матића воћњак па Ковачи, јел тако? Да ли сте пролазили некад тим путем?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Када?

Опт ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па у 91. години, у 90., није битно.

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Прије рата јесам, прије рата јесам.

Опт ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па тај део који иде од ове цестице која спаја цесту за овај Шид-Вуковар, која иде до краја овога погона «боровског», да ли је то било насуто макадамом како би камиони «боровски» могли ту да силазе? Да ли се сећате то?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Не, не сећам се, не знам.

Опт ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добро.

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Могуће, али то су гуме извозили ван, довозили, односно старе гуме, претпостављам да је било нешто насуто.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да није било насуто тешко би камион и силазио.

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Знам, то је претпоставка, али нисам сигуран.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: И ја претпостављам. Реците ми, знали сте још 1991. године јер сте видели са десне стране, значи са леве стране је погон, а са десне стране та детелина била где се десило то.

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Минско поље.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Минско поље, да ли је тако?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 26. новембра 2010. године

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Да, да.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Реците ми, после када сте дошли у Ловас већ у Хрватској када су Ловашчани излазили, па вероватно сте разговарали са многима од њих, је ли тако?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Добро.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Јесте имали прилику да разговарате са неким ко је преживео тај несретни случај минског поља?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Јесам.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да ли сте Ви добили утисак да је ту постојало минско поље или није постојало минско поље?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се одговор на то питање.

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Могу ја одговорити, није проблем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим, какав утисак.

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Док сам ја био у Ловасу, до 28.-ог, у 6 поподне сам отишао из Ловаса, у 6 и 8 минута точно, није било минско поље, то одговорно тврдим, одговорно.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: А да ли сте дошли до уверења, односно да ли су Вам људи рекли који су преживели тај догађај да је ту било минско поље или ту није било минско поље?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Да је било минско поље, да су терани на минско поље.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добро, хвала. Ваша кућа је близу куће од овог покојног пуковника Ловрића, је ли тако?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Још напред, моја је према гробљу доле.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Знам, знам, али пре него што, идете право Вашој кући, него је одмах лево уличица?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Лево, да.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Прекопута куће Шимуна Пејића, је ли то?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Да, да, преко суседа.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Значи, познавали сте га?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Добро.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да ли сте икада чули од некога да је тај човек био изведен на минско поље?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Не.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Хвала. Немам више питања, само једна, да ли је значајна примедба. Удаљеност Оре од Ловаса је максимално четири километра, нема десет километара.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 26. новембра 2010. године

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Не десетак километара, ја могу казати колико има, ако се уђе у село, једно шест километара ако идеш цестом.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Цестом до Сотина је девет километара.

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Имаш четврти камен од Сотина ти је на Ори, на улазу у Ору.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Значи онда пет максимално, је ли тако?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Али имаш два у село, од шуме када улазиш у село колико је то.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Укупно од Ловаса до Сотина је девет километара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је та Ора код Опатовца?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Да, да, али са друге стране, друга цеста. Имаш једанаест, ево ја ћу казати точно, када прођеш ловаско раскрижје, педесет метара је камен број девет, и сада стоји.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Има ли разлике од удаљености Опатовац – Ора и Ловас – Ора или је то приближно подједнако?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Опатовац, ту је негде, није велика разлика, ако има разлике, није.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: А од Бечке?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Од Бечке до Оре имаш шесто, седамсто, нема километар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ићи ћемо да меримо, господине Деветак.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ваздушно од Ловаса два, два и по километра.

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Тако је, економија пут има директ тамо улазила.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Је ли тако?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Да.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добар дан, свима.

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Добар дан.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Хтео сам да те питам, господине Лемуновићу, да ли је Сора пре раскршћа према Миклушевцима или после?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Пре Ловаса.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Пре раскршћа према Миклушевцима, је ли тако?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 26. новембра 2010. године

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Пре, пре Ловаса, пре долази Сора па онда раскрижје.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Тако је, а реци ми, на колико је удаљености Сотин-Миклушевци?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Баш место или то скретање?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Сотин место, Ловас место, колико је удаљено једно од другог?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Па кажем ти, једно десетак километара.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Значи Сора може да буде онда на пет километара.

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Може, може бити и на два ако идеш попреко, преко њиве.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Максимално може, цестом, гледано цестом, попреко је два, у праву си. Добро, реци ми, Петре, да ли је теби познато да ја потичем из мешаног брака, отац Хрват, мајка Српкиња?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Знам.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Је ли тако?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Да.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добро, реци ми, овај, пошто си рекао да није било протеривања Срба и осталих неистомишљеника у том периоду, је ли тако?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Колико ја знам, не.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Значи, ко год није тако размишљао, као да кажем они који су били у том покрету ХДЗ значи били су против њих, је ли тако?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Није точно, имао си малог Грковића Милана, он ти је био СДС странка, јавно, причали смо, зезали смо се, значи није био проблем.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добро, Перо, познамо ситуацију и ја и ти врло добро, овај, па се нећемо убеђивати око тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питајте питање, молим Вас, Ви питате сведока и када Вам одговори, Ви онда као.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добро, извињавам се. Реци ми, молим те Петре, пошто си рекао да није било протеривања, а реци ми, да ли ти је познато да је у седмом месецу, да су бачене две експлозивне направе у двориште Девчић Боже?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Не, јер нисам био ту.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 26. новембра 2010. године

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: У седмом месецу ниси био ту?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Не, био сам на Ори.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: На Ори си био? Реци ми овако, да ли је, добро, да ли је било запречавање главне цесте, рушења стабала код шуме за пролазак, тј. запречавање цесте те да не може да пролазе јединице ЈНА?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: У периоду, седми, осми, девети месец?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Нешто је било, али, не знам.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: То је био континуитет, јел знате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само реците, прецизирајте када.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Значи у више наврата.

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Није било више, ако је тај кога ја знам, то је тај дан случај само.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Само један?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Да, што се тиче главне цесте, ако на њу идемо.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Хвала, пошто си рекао да си ловац, колико је бројало чланова Ловачко друштво у селу Ловас?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Исто не знам точан податак, али негде, ја мислим између шездесет и седамдесет са овима из Вуковара, из Осијека и шта ја знам из околних места, то су исто били чланови, али нису Ловашчани.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Реци ми, ко је то био члан Ловачког друштва да је био из Осијека, персонално да ми набројиш?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Из Осијека био је, био је Којић Милан, ја мислим.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Којић истражни судија.

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Да.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ко је још био?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Из Осијека сада не знам точно из Осијека још ко је био, из Вуковара је било једно сигурно десет.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Који, да ли знаш?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Имао си Качар, стриц од доктора.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Он је био касније.

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Не, не, он је био пре.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Када си се ти учланио у Ловачко друштво?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 26. новембра 2010. године

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Од 1988., 1987., 1988, а они су већ били. Био је његов син исто, не знам како се звао, није, Слободан је доктор, Драган, он је био, био је Келе, е сада, тетак његов, е сада.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ковачић.

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Ковачић, Ковачић, он је био, било је још неких доктора, мислим, било их је доста.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Реци ми, колико је бројало то, рецимо, ајде да кажем у том Ловачком друштву, што значи и карабина и ловачких пушака, отприлике, да ли ти је позната та цифра? Да ли се слажеш са мном, са одговором, да ми кажеш да или не, око 200 отприлике пушака?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Ма где.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Колико је било онда, колико је било карабина?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Колико је било ловаца, толико је било и то, е сада.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Колико је било карабина у селу?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Овако не знам да ли је имао твој стари.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Колико је било пиштоља у селу?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Не знам за то, то не знам, то се не носи у лов, то се не показује у лову, овако, ловачко друштво имало је само два карабина, јер нису ови остали који су нажалост, не нажалост, што су били Хрвати, нису добијали набавне дозволе, добио је твој отац, ја мислим да је он имао карабин, имао је Марић Иван ја мислим карабин и сада не знам да ли је имао Сабљак Иве, што знам. Е сада, имао је Рајко Качар, али то су већ Вуковар и оно.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добро, било их је много више, небитно је то сада.

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Добро, ја колико знам, не.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Реци ми, да ли је у том периоду било дозвољено ношење значи и пиштоља уз дозволу значи ношење? Сада је по новом закону само држање, а има ношење, а у том периоду да си легално могао да носиш и у лов тај пиштољ.

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Могао си.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Нико ти није бранио.

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Могао си ако си ловац.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ако имаш дозволу, нормално.

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Самостални хитац, такозвани.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 26. новембра 2010. године

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добро.

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: И то је морао бити одређени, овај, калибар или дужина цеви, на то се ишло, као и сада.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Реци ми, молим те, да ли ти је познато да је у Ловас донешено неко аутоматско оружје из села Богдановци?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Не.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Није?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Док сам ја био, не знам, нисам видео и не знам, када нисам био, када сам био на Ори горе, зато не знам.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Реци ми, молим те, јеси био присутан овако за оснивање ХДЗ у селу Ловас?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Јесам.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Прослава након победе ХДЗ?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Био сам ХДЗ-ац и сада сам.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добро, ништа ја немам против тога.

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Не, кажем.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја те просто питам.

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Кажем, био сам.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја те питам због нечега другог.

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Јесам.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Реци ми, молим те, шта су у том периоду на тим, јавно, на тим јавним местима, значи пропагирани господин Мерчеп, па затим Бранимир Главаш, па Благо Задро, Драго Марић, Сребровић Божо и остали, Гаžo Јосип, реци ми, молим те, на тим јавним говорима, шта су они пропагирани, да ли је то била мржња према Србима и свим осталима који тако не мисле?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Не би се могло рећи, бар по моме.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Не.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли још неко од оптужених питања?

Оптужени Николајидис, изволите.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Добар дан, оптужени Николајидис.

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Добар дан.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Рекли сте за то да су били преговори о враћању, односно невраћању оружја. Да ли то значи да је било и оних који су били против да се оружје врати?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 26. новембра 2010. године

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Нисам ја рекао, са војском су били преговори о враћању.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Рекли сте и невраћању.

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Не знам, можда је излетело.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Такође сте рекли да у ове кризне штабове и страже нису хтели да учествују сви Хрвати.

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Не.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Да ли то може да се каже да је онда било ових умеренијих Хрвата и мало екстремнијих?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Није било умеренијих нити екстремнијих, једноставно су тако људи били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим вас, шта то значи?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Госпођо, рекао је да су вођени преговори о враћању и невраћању оружја.

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: То нисте Ви схватили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало сачекајте, господине Лемуновићу.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Рекао је да је било ових који су хтели да учествују у тој стражи, у те кризне штабове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се одговор на питање, он то није рекао на тај начин.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Добро, ја сам га питао да ли је то било тако.

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Не, преговори су били о враћању оружја са војском, а био је један састанак, али ја нисам био на том састанку, који је био мештана, хоће ли се вратити оружје или се неће вратити оружје, то је било то, а са војском је било враћање оружја, преговори да се преда оружје, јер они су тражили 400 комада, ја мислим оружја, тако нека велика, смешна цифра је била.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Зашто онда нисте хтели да им вратите?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Неки су и хтели, ја моје не бих ни сада дао, нити бих га икада дао. Људи су закопали та оружја, ја сам моју закопао пушку и шта ја знам.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Тај кризни штаб, те страже, та Ора, обуке, кажете почело је у петом, шестом месецу, да ли је то онда била паравојска?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: За мене не.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Уопштено за све?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 26. новембра 2010. године

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Ја сам сматрао да није, а друго ко је сматрао, шта ја знам како је сматрао.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, пуномоћници.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Рекли сте да Вам је тада у том неком периоду, август, септембар било познато да су се неки мештани Срби, млађе неке генерације, отишли из села. Да ли сте Ви знали отприлике где се они налазе и којим поводом нису у селу и то, да ли се причало о томе?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Шушкало се да су отишли за послом, овамо, онамо, доста њих по тим причама да су отишли преко у Бачку, тамо на ону страну Војводине, а било је негде наводно да су и овамо отишли, то се знало за то.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли сте тада очекивало, да ли се причало, да ли се очекивао неки напад на село са српске стране нешто?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Не, није то било ни у замисли.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли је, шта сте касније сазнали, значи, да ли је Ваша мајка у том тренутку када је у подрум бачена бомба, била сама у подруму или је било још некога?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Па да је доле било некога, био би рањен, значи била је сама, јер то је мали простор да би се неко извукао, мислим то.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли сте чули после тога неке коментаре око тога, ко је и зашто њу ту убио у подруму и то?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Било је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је било питање и одговорио је, него само да појасним, да ли је неко Вама саопштио да је он евентуално видео тај догађај да неко улази ту у подрум?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Не, нисам добио та сазнања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А када сте први пут сазнали да Вам је мајка убијена?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Добио сам у дванаестом месецу када је изашао од брата пунац, за онај Божић, 23., 24., 25. не знам који је, дванаести месец 1991. године.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Када сте се вратили у Ловас први пут?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Први пут када сам био у Ловасу?

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 26. новембра 2010. године

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Први пут сам у Ловасу био 15.02., дао сам УНПРОФОР-у сто марака и УНПРОФОР ме провозао кроз Ловас, имам слику и моја кућа је била читава.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Које године?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: 1997. а други пут сам био, исто сам се шверцовао у Ловас, 26.03., оно ми је још кућа била разбуцана, али смо касније већ улазили, ја сам био у полицији, ја сам дошао у Винковце радити онда, знам да смо ми могли улазити у село.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли сте тада значи у току док је, након напада на Ловас и после тога некако сазнали или чули од било кога, које се војне снаге српске налазе у Ловасу тада?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Чуо сам да је било и ових резервиста и ових тих којекаквих добровољаца и то.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли сте тада, након што сте се вратили у село, сазнали или да ли се причало о томе, како је и ко је организовао власт у селу након напада?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Моји су исто изашли ван, речено је, то нисам хтео исто казати овде, сви су говорили да је Деветак бог и батина у Ловасу, Девчић шеф полиције, овај други да је шеф ТО и за њих сам чуо, Клисурећ Мијо је био у полицији код њих, да је он чак приводио, да је Сомборац исто Хрвоје остао, за њих сам чуо ту око тога.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Само још једном, кажите ми, то сте сазнали тада када су ти људи излазили из села и који су причали о томе?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Да.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Хвала, немам више питања.

НАТАША КАНДИЋ: Колико Срба је било у Ловасу пре?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Пре рата? Негде са мешаним браковима, не знам да ли је било 130, имам баш код куће податке те, попис становништва.

НАТАША КАНДИЋ: Када они одлазе из села?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Неки су били, радили и даље и становали, а ово је друго, стари су остали, ето ти, можда њих петнаестак, двадесет, сада да не набрајам, морао бих се подсетити који су, е ти су нестали наједанпут, Воркапић и Бајица, шта ја знам, за Кресојевића нисам сигуран да ли је он био ту још, ови из Бежаније су били ови Тепавци, како се презивају, ти су млађи отишли.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 26. новембра 2010. године

НАТАША КАНДИЋ: У то време када они одлазе, какви су односи у селу?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Добри, никаквих није било проблема са овима што су остали, никаквих проблема није било.

НАТАША КАНДИЋ: Кажите ми, да ли су њихове породице отишле са њима или остале?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Не знм да ли је нека отишла, али стари људи су били ту, њих сам виђао, сада ове млађе, не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Није баш било потпуно јасно када Вас је пуномоћница Славица питала, да ли су помињани или су они говорили зашто одлазе или се у вези са одласком причало о томе, зашто одлазе?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Није. Речено је на посао да иду, да су добили неки посао, да се у «Борово» више није могло ићи и шта ја знам, али то је било после 25.08., да се није могло ићи.

НАТАША КАНДИЋ: Кога Ви лично од оптужених познајете'?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Све, мислим ове Ловашчане, све.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте Љубана Деветака знали?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Како не бих знао, знам му и брата, сећам му се и оца и све, знам где је и кућу имао у Ловасу.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је он долазио у село тада?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Нисам га ја виђао, не могу казати, ја га нисам виђао, ја нисам ни био, ја сам онако у Ловас долазио док сам у гарди горе, али га нисам виђао, њега нисам виђао.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте са неким од Срба остали да комуницирате, да сте били у прилици да разговарате?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Сви који су у Ловасу, јесам, радимо заједно, чак је долазио Рудић, боже мој, не Рудић, Грковић.

НАТАША КАНДИЋ: Који, Душан?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Не брат његов, Милан, био је пре једно две године за Ускрс, је био доле у клубу ногометном, играо је ногомет, била је недеља, Ускрс и био је тамо са нама причао, чак је разговарао и где је смештен и то, никаквих проблема није било.

НАТАША КАНДИЋ: У тим разговорима, да ли се чује, да ли они кажу нешто што би могло да помогне?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Слабо, не знају, ово, оно, нема неких баш конкретних, једино код тог Новаковића малоба, ћаћи је рекао да је имао пушку, да му је син имао пушку.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 26. новембра 2010. године

НАТАША КАНДИЋ: А ко Вам је то рекао?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Отац његов, од тога малога.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте са оцем били у прилици да он нешто каже у вези са тим наводима да је он био тамо?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Нисмо о томе причали, једино ето похвалио се да је добио батина од својих, отац од тога, да су га његови то јутро ишамарали.

НАТАША КАНДИЋ: Њега?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: А због чега?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се према микрофону.

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Он је био добар као човек, није било неких проблема, док је његова жена, он је мешовити брак, његова жена је била баш фина, човек би очекивао обратно, оно је другачије.

НАТАША КАНДИЋ: Мало објасните, он је малтретиран то јутро зато што је.

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Нашао се на улици и одмах су га истукли.

НАТАША КАНДИЋ: А кажите ми, да ли је, од својих рођака, да ли знате, како је мајка живела до смрти, да ли је живела сама у кући, да ли је ишла, морала да ради?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: За посао не знам, она је старија, то њу није та обавеза вероватно ни хватала, била је сама.

НАТАША КАНДИЋ: Ко је од Ваших рођака још био у селу?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Ја нисам са њене стране имао пуно, ја сам, мени је сва родбина претежно у Сотину, тетке су биле, оне су изашле, била је нека баба само, њена тетка, стрина, уствари.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево само пар питања, господине Лемуновићу, реците ми, да ли су 10.10.1991. године биле стациониране неке јединице Збора народне гарде у Ловасу или у окружењу Ловаса?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, после 25.08.1991. године, ко се налази стациониран на Ори или Сори?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 26. новембра 2010. године

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Ора, Сора, није битно, она је била разрушена и спаваона и све, међутим, један одређени, не знам колики је био, војска је дошла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: ЈНА?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: ЈНА, наводно, како су причали, они су требали ићи на Винковце, они су одбили да иду на Винковце, они су за Винковце продужили главнина, а они су десно за Вуковар и они су се тамо стационирали и долазили су они код нас на економију, као речено, шушкало се да би требало касарна пасти у Вуковару и да су се они хтели предати, између њих се то. Међутим, нису се успели предати, јер њих су авиони исто тукли, горе него нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта, њих су?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Ракетирали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто авиони?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Авиони југовојске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли припадници Збора народне гарде после 25.08.1991. године више нису уопште били на Ори?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, каква су Ваша сазнања, да ли је Ловас 10.10. било брањено село, да ли је била нека организована одбрана Ловаса?

Сведок ПЕТАР ЛЕМУНОВИЋ: Колико сам ја чуо, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем се господине Лемуновићу што сте се одазвали да сведочите.

Довршено сведочење.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Главни претрес **СЕ ОДЛАЖЕ у 12,25 часова,, а наставак одређује у дане:**

22., 23. и 24. децембар 2010. године, судница 3, Палата правде,

**27., 28., 29. и 30. децембар 2010. године, судница 2;
Устаничка 29.**

све са почетком у 9,30 часова.

За 22. децембар одређено је испитивање сведока:

- Славољуб Ивановић
- Стојан Илић

За 23. децембар одређено је испитивање сведока:

- Драган Милићевић
- Радомир Бајић

За 24. децембар одређено је испитивање сведока:

- Слободан Марковић
- Милан Станић

За 27. децембар одређено је испитивање сведока:

- Драган Накић
- Ана Пољак, ул. Вуковарска 20, Ловас

За 28. децембар одређено је испитивање сведока:

- Јосип Филић
- Ана Цоњар

За 29. децембар одређено је испитивање сведока:

- Дарко Мартиновић
- Жељко Франчишковић

За 30. децембар одређено је испитивање сведока:

- Марко Кесегић
- Павао Мујић

Довршено у 12,30 часова.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА